

ning af Statskassen, fordi Rundetaarn tilhører Statskassen. At slaa et saadant Princip fast i dette Lovforslag er baade uheldigt og irrationelt. I Gaar tillod jeg mig at anmode den højtærede Formand om at sætte § 4's Erstatningsregel under særlig Afstemning. Den højtærede Formand gjorde det, og jeg kom da, som det ofte sker, til at staa mutters ene mod de 112 Rigsdagsmænd, der stemte for § 4. Derfor ser jeg med meget stor Forundring, ganske vist ogsaa med Glæde, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) og en Ven stille det selvsamme Forslag i Dag. (P. T. Nielsen: Det er, fordi De ikke i Gaar hørte efter, hvad jeg sagde). Det ærede Medlem burde hellere i Gaar have fulgt mig i Afstemningen, saa havde han sparet sit Forslag i Dag. Imidlertid agter jeg saa at følge det ærede Medlem i Dag. Vil han ikke følge mig, er jeg ikke bange for at følge ham, det er saa sjældent, at vi to komme til at gaa sammen med den sunde Fornuft under Armen.

Til de to ærede Medlemmers Ændringsforslag har jeg tilladt mig at stille et Underændringsforslag, der gaar ud paa at fastholde den Regel, at det kun er Skib, ikke Ladning, Staten garanterer for, hvis vi overhovedet skulle have Erstatningsregel, og jeg anbefaler ærede Medlemmer at indskrænke Erstatningsregelen til det mindst mulige. Jeg vil, som sagt, helst slet ingen have.

Angaaende selve Lovforslaget skal jeg blot kort sige, at jeg har personlig aldrig anset den store Iver for Gødser-Routen for andet og mere end en Smule Hysteri. Det staar for mig saaledes, at hele den Transitindtægt, vi have haft paa Gødser-Routen er saare ringe. Jeg har paa et Spørgsmaal derom faaet opgjort, at hele den Indtægt, Statsbanerne have ved at besørge fremmede og Gods gennem Danmark, er neppe $\frac{1}{2}$ Mill. om Aaret, det vil sige, at den Del, der falder paa Gødser-Routen, er saa lidt, at det ikke en Gang forrenter Anlægget af Færgelejet og den tilsvarende Færge i sin Tid. Jeg vil derfor ærlig sige, at Hensynet til selve Routen og dens Forbedring vil ikke lede min Afstemning i dette Øjeblik. Jeg tror, vi se lidt for hysterisk paa det, og at den svenske Regeering ogsaa ser saaledes paa deres Sassnitz-route, er en anden Sag. Jeg vil sige, og jeg haaber, at det maa finde Øre ogsaa noget længere borte, at Konkurrencen mellem Gødser- og Sassnitz-Routerne er i Virkeligheden taabelig fra begge Sider,

fordi der intet er at vinde. Sverige kan kun tabe ved, hvad det har ofret paa den kostbare Sassnitz-Route, og det, vi kunne vinde ved at forbedre vor Route noget, bliver i Virkeligheden ubetydeligt, og det, Sverige kan vinde fra os, bliver ogsaa ubetydeligt. De danske gaa alligevel ikke ad Sassnitz-Routen, og selv om Svenskerne i Almindelighed tage den Route, bliver der dog en Smule tilbage, der tager vor. Det er altsaa ikke Hensynet til Routens Forbedring, der bliver ledende for min Afstemning. Jeg tror ikke, at Konkurrencen mellem de to Router har den Betydning, man fra begge Sider tillægger den. Det er den rene Forbindelse mellem Landsdelene, det gælder. Det bliver, ligesom naar Spørgsmaalet forhaabentlig kommer om Lille Bælts Tunnellen, ikke et Spørgsmaal om Transitten, men et Spørgsmaal om den indenlandske Forbindelse, og da denne har nogen Værdi, og da det paastaas for mig, at de sparede Omkostninger dække Renten — (P. T. Nielsen: Føler De Dem overbevist?) det skal jeg straks sige det ærede Medlem —, vil jeg bøje mig. Men jeg er selv ganske usagkyndig paa dette Omraade, jeg er ikke i Stand til at bedømme dette Overslag, og paa Punkter, hvor jeg er usagkyndig, vil jeg have at bøje mig for den af mine Gruppefæller, der sidder inde med særlig teknisk Viden, min ærede Ven for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich).

Naar jeg nu stemmer for Broen, er det ene i Tillid til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds. Hvis det her drejede sig om en Sag, hvor jeg selv havde de tilstrækkelige Forudsætninger for at danne mig min Mening, vilde jeg gøre det, som jeg altid har gjort det i saadanne Tilfælde, men i dette Tilfælde, hvor jeg føler mig inkompetent, har jeg ikke andet at gøre end at følge det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds. Det er paa hans Regning og Ansvar, at jeg stemmer for denne Bro.

Carl Hansen: Det synes at være noget uheldigt, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), der altid plejer at kunne samle Medlemmerne om sig, har haft Ordet lige forud for mig, men jeg haaber alligevel, at mine Ord skulle høres ogsaa lidt ned i den Retning, hvor det ærede Medlem var, den Gang han talte, thi mod Sædvane var det fra sin Plads i Salen. Jeg skulde være tilbøjelig til at mene, at det var, fordi hans Standpunkt var ikke saa lidt uklart. Der var